

Živimo tako ...

Verjamem
v svet
miru

Kheder

Nihče izmed mladih mojih let ni nikoli poznal miru v naši državi, saj smo bili rojeni in smo odraščali v času vojne.

V srcih teh mladih večinoma ni upanja v boljši svet.

A jaz mislim, da svet, združen v miru, lahko obstaja, tudi če nam mediji prikazujejo stvari v drugačni luči.

Verjamem v to, ker sem to videl v prizadevanju na tisoče otrok, mladih in odraslih, ki že nekaj časa živijo s tem ciljem.

Spominjam se obdobja, ko je bilo nekaj fantov brez razloga jeznih name.

V svojih molitvah sem vsakega od njih izročil Bogu. Z različnimi dejanji ljubezni (majhna darilca, kakšen klic, obisk pri kateremu izmed njih ...) pa sem jim pokazal, da nimam nič proti njim.

Čez čas so začeli govoriti z mano, me pozdravljati vsak dan in na koncu smo začeli tudi skupaj hoditi ven.

Prepričan sem, da se bo svet spremenil samo, če se bodo prve spremembe zgodile v vsakem od nas.

PRIZADEVAM SI

NAJTI

MOČ V VSAKI

ŠIBKOSTI

BESEDA ŽIVLJENJA | 03

«Če hoče kdo hoditi za menoj, naj se odpove sebi in vzame svoj križ ter hodi za menoj»

(Mr 8, 34)

Jezus se poda na pot proti Jeruzalemu, kjer se zanj bliža zadnji del njegovega življenja.

Mnogim privržencem, ki so mu hoteli slediti, pove ta stavek:

»Če hoče kdo hoditi za menoj ...«

Hoditi za Jezusom je nekaj zahtevnega. To pomeni z njim popolnoma deliti življenje in usodo: neuspeh in sovražnost, celo smrt, a ne bo manjkalo niti veselja in navdušenja.

Ampak kako hoditi za Jezusom?

Prvi korak je, da se oddaljimo od sebičnega načina razmišljanja.

To je korak, ki ga je Jezus zahteval od Petra, ko ga je grajal, da razmišlja po človeško in ne po božje.

Tudi mi hočemo kakor Peter včasih sebično ali vsaj po svojih merilih uveljavljati sebe.

Odpuščati se sebi pomeni stopiti v Božji način razmišljanja, v tisti, ki nam ga je Jezus razkril s svojim načinom delovanja.

“Da bi sledil Jezusu, se trudim delati prve korake do tistih, ki so v največji stiski.”

To je logika pšeničnega zrna, ki mora umreti, da obrodi sad; da najdemo več veselja v darovanju kot v prejemanju; da iz ljubezni darujemo življenje ...

Na kratko to pomeni, da nase vzamemo svoj križ in številne ovire, ki jih srečamo na poti. Vemo, da ga ne nosimo sami, ker ga z nami nosi Jezus.

Tako hodimo za Jezusom in postajamo pravi učenci.

V vsaki slabosti bomo našli moč, ker bomo našli Jezusa.

“Torej vsaka ovira lahko postane odskočna deska.”